Дивись, дівчино, – нічка весняна.
Ходім гуляти —
Туди, де сонна річка срібляна —
Роси збивати.

А там сплетуться в тремтінні руки.
І ми, мов діти,
Шептатимем солодкі звуки,
В пестощах мліти.

Нап’ємось трунку весни-княгині
Й ляжемо п’яні.
Віддамо розкіш одній хвилині,
В срібній нірвані.